

شماره ثبت: ۱۰۱

انجمن شرکتهای ساختمانی و تاسیساتی استان آذربایجان شرقی

تاریخ: ۹۰/۰۴/۲۹
شماره: ۱۰/۱۲/۱۹۶۳
پیوست: دارد

مدیریت محترم شرکتهای عضو انجمن

با سلام
احتراماً، پیرو برگزاری همایش "نقد و بررسی قانون برگزاری مناقصات و آئین نامه های آن" بدینوسیله نکته نظرات کانون سراسری انجمن های شرکتهای ساختمانی، تاسیساتی و تجهیزاتی ایران که در قالب مقاله آقای مهندس حسن سعتمند در همایش فوق الاشاره ارائه گردیده جهت استحضار ارائه می گردد.

با احترام
جواد تقی پور
عضو هیئت مدیره و دبیر

Syndicate of Construction & Installation of East Azarbaijan

شماره: ۱۶۸۹۸

تاریخ: ۹۰/۳/۲۱

پیوست: سه (۳ برگ)

کانون سراسری انجمن های شرکت های
ساکنانی، آسایشی و تعمیراتی ایران
تبت وزارت کار: ۵۰۴

بنام خدا

انجمن های محترم عضو کانون سراسری

با سلام و احترام

پیرو نامه ی شماره ی ۱۶۴۴۹ مورخ ۹۰/۲/۱۱ همایش "نقد و بررسی قانون برگزاری مناقصات و آئین نامه های آن" به همت مرکز پژوهش های مجلس در روزهای ۱۴ و ۱۵ تیر ماه در تهران برگزار گردید.

مقاله ای حاوی نقطه نظرات کانون سراسری به نمایندگی از جامعه ی پیمانکاری کشور به قلم آقای مهندس حسن سعادت مند تهیه و به دبیرخانه ی همایش ارسال که پس از دو مرحله داوری پذیرفته و در روز نخست همایش در نشست دوم توسط نامبرده ارائه گردید.

با توجه به مصوبه ی مورخ ۹۰/۴/۱۹ هیأت مدیره ی کانون متن این مقاله به پیوست جهت استحضار بحضور ارسال می گردد.

با تشکر

دبیر کانون سراسری

تهران - سعادت آباد - بلوار دریا - بین چهارراه پاکنژاد و چهارراه فرحزادی - پلاک ۲۱۱

کد پستی: ۱۹۹۸۹۱۵۶۱۳ تلفن: ۰۲۱-۸۸۶۹۹۶۹۷ فاکس: ۰۲۱-۸۸۶۹۷۳۰۷

www.abadgar.org

kanoun@abadgar.org

کانون سراسری انجمن های شرکت های
ساختمانی، تأسیساتی و تعمیراتی ایران
ثبت وزارت کار: ۵۰۴

شماره:

تاریخ:

پیوست:

«نقد و بررسی قانون برگزاری مناقصات و آئین نامه های آن»

قانون برگزاری مناقصات از بدو ابلاغ و حتی قبل از آن مورد نقد و بررسی های زیادی قرار گرفته و در این مدت که در حال اجراءست نقاط ضعف و قوت آن نیز بخوبی هویدا شده که البته نقاط ضعف آن بیشتر و پررنگ تر از نقاط قوت آن خودنمایی کرده است. با وجود آنکه اظهارنظرها و نتایج نقد و بررسی های قانون مذکور بارها از طریق تشکل های مختلف به مراجع ذیربط منعکس گردیده ولی تاکنون نه تنها هیچ اقدام مؤثری در جهت بهبود وضعیت ایجاد شده در روند برگزاری مناقصات صورت نگرفته بلکه با ابلاغ آئین نامه ها و قوانین بعدی آن، موجبات تثبیت و استحکام بیشتر آن نیز فراهم گردیده است. اما امروز که در آستانه ی برگزاری همایش "نقد و بررسی قانون برگزاری مناقصات و آئین نامه های آن" هستیم هرچند به هر دری زدیم بسته دیدیم ولی امیدوارانه به این سراب نیز دل می بندیم و نقطه نظراتمان را بسیار خلاصه و فهرست وار اشاره ای می کنیم تا مصداقی باشد بر این بیت که:

به راه بادیه رفتن به از نشستن باطل اگر مراد نیابم به قدر وسع بکوشم

و اما اصل مطلب:

در ماده ۲ بند «ه» که تعریفی از ارزیابی کیفی مناقصه گران را ارائه می دهد اصل این موضوع محل اختلاف است. پیمانکارانی که با چنگ و دندان از هفت خوان تشخیص صلاحیت گذشته و به تأیید مراجع ذیصلاح رسیده و گواهی صلاحیت دریافت نموده اند چه نیازی به تأیید صلاحیت مجدد از سوی دستگاههای اجرایی دارند. آیا با این کار به طولانی تر کردن فرآیند برگزاری مناقصات، استقرار سیستم بروکراسی بر روند کارها، تحمیل هزینه های زیاد و تکراری هم بر دولت و هم بر بخش خصوصی، ایجاد فضای اعمال سلیقه های شخصی، بخشی نگری، بازکردن فضای انحصار و فساد اجتناب ناپذیر بعد از آن کمک نکرده ایم؟ تجمیع مراکز پراکنده تشخیص صلاحیت در یک نقطه و کمک به تقویت و اقتدار آن و استقرار یک سامانه ی قوی، چاپک و کارآمد و نهایتاً سپردن آن به بخش خصوصی یعنی صنف و تشکل مربوطه پیشنهاد آرمانی این صنف است.

کانون سراسری انجمن های شرکت های
ساختاری، تأسیساتی و تعمیراتی ایران
ثبت وزارت کار، ۵۰۴

شماره:

تاریخ:

پیوست:

در ماده ی ۴ بند «الف» ردیف ۲ دو مرحله ای بودن مناقصه به تشخیص مناقصه گزار است که در این صورت ، وحدت رویه از بین می رود و هر دستگاهی طبق سلیقه ی خود عمل می کند. پیشنهاد می شود چهارچوب مشخصی برای این موضوع تعریف شود مثلاً حدود ریالی تعیین کننده باشد.

در ماده ی ۵ بند «ه» انتخاب اعضای کمیسیون مناقصات در شرکتهای دولتی با انتخاب هیأت مدیره است که این مورد ، ناقض بند الف همین ماده است. این شرایط ممکن است به انتخاب افراد غیرمرتبط و ناآشنا با موضوع بیانجامد و باعث بروز مشکلاتی نیز بشود.

در ماده ی ۱۲ بند «الف» ردیف ۴ آمده است "داشتن پروانه ی کار یا گواهینامه ی صلاحیت در صورت لزوم" این بدین معنی است که امکان دارد پیمانکاری بدون گواهینامه ی صلاحیت در مناقصه شرکت کند و لزوم دارا بودن آن را مناقصه گزار تعیین می نماید که موارد انحراف و اشکالات بعدی آن نیاز به توضیح ندارد. در ردیف ۵ همین بند آمده است توان مالی متقاضی برای انجام کار در صورت لزوم که ناقض ماده ی ۱۰ است. داشتن توان مالی یعنی آنکه پیمانکار در نقش سرمایه گذار ظاهر شود این موضوع به دستگاه اجازه می دهد کمبود منابع مالی خود را توجیه کند.

در ردیف ۱ بند «ب» همین ماده تعیین معیارهای ارزیابی و اهمیت نسبی معیارها از مراحل ارزیابی کیفی مناقصه گران عنوان شده است. عدم وجود وحدت رویه و تعیین معیارهای ارزیابی مشخص از طرف قانونگذار باعث برداشت های متفاوت و اعمال سلیقه های مختلف خواهد شد.

در ماده ۱۹ بند «الف» معیارها و روش های اعلام شده در اسناد مناقصه دستگاههای اجرایی مختلف ، متفاوت بوده و وحدت رویه وجود ندارد و هر دستگاه با توجه به شرایط خاص خود معیارهایی را ابداع و اعلام می نماید.

در ماده ی ۲۴ بند «الف» ردیف ۱ اصولاً نصاب لازم برای تعداد مناقصه گران در اسناد مناقصات اعلام نمی شود.

در ماده ی ۲۴ بند «ب» ردیف های ۱ و ۲ در صورتی که اسناد مناقصه توسط مناقصه گران خریداری شده باشد، ضمانتنامه های لازم تهیه شده باشد، آنالیزها انجام شده باشد و در بعضی موارد حتی پاکت های مناقصه نیز تحویل شده باشند و آنگاه براساس ردیف های یاد شده مناقصه لغو شود ، مسئول جبران خسارات وارده به مناقصه گران کیست؟

